

derover. Kun sidste Gang allierede det ærede Medlem sig med Højre om at slaa mig. Saaledes er Forholdet. Som Bevis paa det ærede Medlems Paalidelighed kan jeg kun anføre, at han her staar og fortæller, at der paa Toldloven er en ukompenseret Nedgang af $5\frac{1}{4}$ Mill. Enten maa det ærede Medlem ikke have læst Toldloven, eller ogsaa har han ikke forstaaet noget af, hvad han har læst.

Formanden: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Frederiksen: Til de Udtalelser, der bleve fremsatte af det ærede Medlem, vil jeg sige, at jeg nærede ikke nogen Tvivl om, at han vilde staa frem her og erklære, at det, jeg havde oplæst, og de andre Ting, som jeg har omtalt angaaende det ærede Medlem, vilde han benægte Rigtigheden af, han er jo stiv i det. Men jeg vil gøre det ærede Medlem og andre Medlemmer opmærksom paa, at det Citat, som jeg her oplæste, staar med det ærede Medlems Navn under i „Lolland-Falsters Folketidende“ for 18. Januar 1895. Der skrev han det første Citat, og paa et senere Tidspunkt, i 1898, skrev han det andet Citat. Det maa dog vel være tilstrækkeligt til at godtgøre, at det ærede Medlem ikke har Ret til at beskyldte mig for her at bruge falske Citater.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Maa jeg, inden jeg gaar over til mit Emne, i Anledning af det korte Replikskifte, der faldt, sige, at naar det ærede Medlem for Sakskebøbing (Rørdam) som et Bevis paa, at det ærede Medlem for Ærø (Frederiksen) ikke var paalideligt, sagde, at denne havde fremhævet, at der var en ukompenseret Nedgang paa Toldloven af $5\frac{1}{4}$ Mill. Kr., saa er denne Angivelse jo ikke greben ud af Luften, idet der i hele denne Skattereform er en ukompenseret Nedgang paa de indirekte Skatter her i Landet af $5\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Tallet er rigtigt nok.

Naar jeg atter har bedt om Ordet paa et saa tidligt Tidspunkt, er det særlig, fordi jeg ønsker at udtale mig lidt nøjere om det Emne, som ogsaa det ærede Medlem for Ærø nu var inde paa, og som jeg antager, at det høje Ting gerne vil vide saa god Besked om som muligt, og som er lidt indviklet, nemlig Sukkerspørgsmaalet. Vi hørte forleden fra det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow) en højst interessant Udvikling af hele det Kapitel.

Der var meget rigtigt i, hvad han sagde, og navnlig refererede han meget rigtigt de faktiske Ting, men jeg kan unægtelig ikke godkende hans Opfattelse. Forholdet er, at Sukkerfabrikkerne vistnok ganske sikkert udnytte hele den Beskyttelse, de have. Det ærede Medlem gik i sine Beregninger ud derfra, han regnede, at en hvilken som helst Nedsættelse af Tolden eller en hvilken som helst Forhøjelse af Afgiften betød et saa stort kontant Beløb ud af henholdsvis Sukkerfabrikkernes og Roedyrkerens Lommer. Hvis dette Regnestykke er rigtigt, vil det sige, at Sukkerfabrikkerne udnytte den nuværende Beskyttelse fuldt ud til sidste Øre. Naar vi nu se paa, hvor stor denne Beskyttelse er, hvis den udnyttes fuldt ud — det kunne vi se paa, fordi vi kende, hvor stort Forbruget er i Danmark —, maa vi sige, at den er mellem 3 og 4 Mill. Kr. aarlig og rimeligvis nærmere ved 4 Mill. end ved 3. Det vil sige, at Forbrugerne af Sukker i Danmark — og det er hvert eneste Hjem, vi overhovedet have her — maa være med til at betale til denne ene Forretning, som hedder „De danske Sukkerfabrikker“, en aarlig Skat af 3 à 4 Mill. Kr. Der siges til Motivering deraf, at det er store Interesser, der ere knyttede dertil, man nævner, at det er 27,000 Tdr. Land paa Lolland-Falster og enkelte andre Steder, som ere knyttede til Sukkerfabrikationen i Danmark. Jeg vil blot bede ærede Medlemmer betænke, hvad 27,000 Tdr. Land vil sige i Forhold til hele den danske Jord. Hvis andre Kulturer her hjemme i Danmark skulde beskyttes i lignende Grad, skulde Forbrugerne betale ikke som her 3—4 Mill. Kr., men mange Hundrede Millioner Kr. aarlig for at holde Landbruget gaaende. Og saa beder jeg Dem endvidere betænke, at den Del af Danmark, hvor disse 27,000 Tdr. Land ligge, er den fedeste og bedste Jord, at alle de Landbrugere, som udgøre den langt overvejende Del af Landbruget her i Danmark, og som ikke dyrke Sukkerroer, bo paa meget magrere Jord og arbejde under ganske anderledes haarde Betingelser, og at de altsaa, hvis det er nødvendigt at have saa stor Beskyttelse for at opretholde denne Kultur, af deres surt erhvervede Penge skulde svare en ikke ubetydelig Skat til disse 27,000 Tdr. Land af Danmarks bedste Jord. Jeg tror, at der vil være Enighed om, naar man først er bleven klar derover, at dette Forhold kan ikke opretholdes i sin nuværende Skikkelse.

Det rene Standpunkt var naturligvis